

potem zmirom ostane, premeni se vendar njihovo ime, postanejo namreč kopuni in njih cena se povekša, ker kopuni so vselej dražji, kakor petelini.“ Cesar reče nekoliko jezno: „To ni izrastlo na Vašem polju! to Vam je nekdo povedal!“ Minister ne reče nič, samo megne z ramami. „Dobro, dobro“ reče cesar, „to bom taki izvedel!“

Popoldan se cesar taki odpelje k kmetu in ga tudi najde doma. Jezno stopi pred kmeta in mu reče: „Kdo je bil pri tebi? „Neki veliki gospod“, reče kmet. „Ali si mu ono vganjko o petelinih rešil?“ „Da“. „Ali ne veš, da sem ti prepovedal, da tega ne smeš storiti prej, dokler mene ne boš spet enkrat videl?“ „To dobro vem, in jaz tudi nisem prelomil vaše zapovedi!“ Reče celo mirno kmet. „Kako je to mogoče, saj se še od onega časa nisva videla“, reče cesar. „Vi ste rekli, da tega ne smem nikomur povedati, dokler Vas spet ne bom enkrat videl, jaz pa sem Vas od onega časa že 12krat videl!“ reče kmet in pokaže cesarju 12 zlatov, na katerih je bila cesarjeva podoba. „Tudi dobro rešeno, reče cesar, in mu da še 12 zlatov.“

Vredništvu „Slov. Gospodarja“ pa so pravilno rešitev poslali, prvi dan: Korže Jakob na Ponkvi, Jošt Ant. v Vojniku, drugi dan pa Musi Peter v Šoštanju in Lj. mavšek Peter v Slov. Bistrici. Prva dva dobila vsak lepo vezano knjigo „Slovanska apostola ss. Ciril in Metod“. Druga dva pa tudi ono isto knjigo prosto vezano, ker je pisatelj g. J. M. one knjige dve daroval v ta namen.

Semenko. Kaj drugi nihče ni rešil te vganjke?

Iglič. Drugi nihče, in ravno zato bodo vsi četirji dobili darila.

Zalec. Presneta para, to pa vendar ni bilo težko rešiti, posebno za kmeta ne, da bi bil jaz malo bolj to stvar premišljeval, bi jo bil tudi gotovo rešil.

Iglič. Zdaj se ne vidi težko, ko je že rešeno, prej pa ste vsi rekli, da to ni mogoče, in tako gre v mnogih stvarih. Nemci tudi pravijo federalizem v Avstriji ni mogoče, ko pa bo enkrat vpeljan, se bo tudi reklo, to je celo dobro, da bi se že davne bilo lahko vpeljalo. Z Bogom.

Dopisi.

Iz Maribora. Preteklo soboto je vrli rodoljub g. dr. Radaj sklical v Götzovo pivarno javni ljudski shod v namen, da bi se naj napravila prošnja proti ukazu, da morajo odpustniki domačega polka Hartung iti stražit solarij v Istrijo. Zbora se je vdeležilo blizo 100 ljudi. G. dr. Radaj je v širokem in tehtnem govoru razlagal namen zbora in h koncu prošnjo, ktera bi se naj poslala ministerstvu za deželno brambo (Prošnjo prinesemo prihodnjič). Prošnja se je soglasno sprejela.

Sklenilo se je tudi, da se naj po telegrafu ministerstvu za deželno brambo naznani storjen sklep, in da se naj prošnja pošlje za podpisovanje po mestu Mariboru in po kmetijskih srenjah. V Mariboru je prošnjo že podpisalo više 400 ljudi in upati je, da še se jih bode podpisalo več, in da se bodo tudi kmetje prav pridno podpisovali.

Iz št. Lenarta so tudi prišli glasi, da hočejo tamo napraviti enako prošnjo do ministerstva.

V Mariboru pekovski pomočniki delajo „strike“ in zahtevajo večjo plačo, boljše stanovanje in boljšo hrano.

Iz Ljutomera 5. sušca 1870. — „Dobro delo rodi dober sad“. Nasproti pa za slabimi djanji pridejo tudi njim enaki nasledki. Ta pregovor je bil in ostane za vse razmere človečjega življenja vedno resničen. Tako je na priliko pri Mali Nedelji rajni A. Kreml prvi začel še takrat spijočo narodnost buditi in zato smo imeli (in še jih zdaj imamo) tamkaj prve narodnjake našega okraja. Ko smo še vsi bližnji sosedni Malonedeljski v trdnem narodnem spanju v svojih sanjah plavali, so se že vrli Nedeljščani potegovali za svojo narodnost. Že pred letom 1848 so ondašnji možaki pri vsaki priložnosti se potegovali za svoje največje in najsvetejše pravice. Pisali so po svoji zmožnosti slovenska pisma, in isto zahtevali tudi od uradnikov. Posebno so bili Nedeljščani pri vsaki prejšnji volitvi zvesti, stalni, kakor siva skala v sredi viharnega morja, za vsako narodno stvar, za korist in blagor svojega naroda slovenskega. Od Male Nedelje se je tukaj prvo začelo od kmečke strani pisati v razne slovenske časopise, od ondod so se pošiljale prve zaupnice, častne diplome itd. slovenskim prvakom, kar se še drugod celo sanjalo ni. Slava toraj vrlim Nedeljščanom.

Kako pa je zdaj v ti prej tako narodni okolici? Začelo mi je zastavati pero in sramujem se celo zavolj še vrlim Nedeljščanov na to odgovoriti, toda volitve v okrajni zastop odgovarjajo same. 52 glasov imajo občine celega okraja, in med temi jih ima 8 Malanedelja. Tih osem (izvzemši Gode-marškega župana in volilea) so poslali Nedeljščani pravih uradnijsko-nemškutarjskih prismođ, pravih narodnih kukovic. — Glasovali so vsi soper narodne kandidate! Človek bi mislil da sanja, ako bi ne videl črno na belem. In kako je bilo še njih obnašanje! Zavolj svoje nesrečne zmage so tukaj nad naj iskrenejšimi narodnjaki razsajali, ter hoteli iz sebe imeti osem možakov v okrajni zastop, možakov, kateri niso ptič ne miš, in za ktere še celo vedli nismo da živijo. Posebno se je v tem odlikoval nek malonedeljski župan, in nek bogati občeni svetovalec Topolnigg po imenu. Res so ti možaki imeli v mošnjah svoje talente!

Vkljub vsemu temu pa je zmagala narodna stranka, ker razun 8 glasov so vsi glasovali za narodne kandidate.

Iz Ljutomera 30. marca. Komu ne bi srce veselja igralo, ko vidi kako se denes može, polno zavedni in značajni zbirajo k volitvi okrajnega zastopa ljutomerskega. Dšli so po blatnih in snežnih stezah iz vseh krajev, ter volili v najlepšem redu sledeče gospode: Kukovec Ivan, načelnik, dr. Farkaš Ivan, načelnika namestnik; Haas Ferd., za veliko posestje; Zemljč Matija, po opravljenem glasu; Šonaja Vekoslav, za trge; Farkaš Ivan, za občine na deželi; Mohorič Vatroslav, za občine na deželi.

Po volitvi smo imeli mali obed v naši čitalnici, in pri tej priliki so se vrstili mnogi navdušeni govori, povdarjaje, da naše slovensko ljudstvo razume samoupravo ceniti in uvažati. Da so nas naši nemškutarji do malega zapustili, nam dela malo skrbi; ravno zdaj bočemo pokazati, da bodemo zmožni svojo nalogo z lastnimi močmi dovršiti. Nagovori našega gosp. načelnika pak so nam tudi pot odkazali, po kateri imajo zastopniki hoditi, da pravi namen svojega delovanja dosežejo. Možem naše čitalnice pa moramo tu izreči svojo zahvalo in priznanje za njih neutrudljivo pomoč.

Politični ogled.

Naša ministerska kriza je za zdaj spet končana, in novo ministerstvo je sestavljeno, če ravno ne popolnoma. 12. t. m. je namreč prinesel uradni list „Wien. Zeit.“ osem lastnoročnih cesarskih pisem, v katerih je Njih Veličanstvo cesar odločil to-le: Z jednim pismom so odpuščeni vsi dozdajni ministri, Giskra, Herbst in Brestel so imenovani za častne skrivne svetovalce; dr. Stremayer je imenovan za dvornega svetovalca pri najvišji sodnji. Grof Potocki je imenovan za predsednika ministerstva in za voditelja ministerstva kmetijstva; grof Taaffe za ministra notranjih zadev in voditelja ministerstva za deželno brambo. Dvorni svetovalec Tschabusch je imenovan za ministra pravosodja in za voditelja ministerstva bogočastja; sekcijonsšef Distler pa je imenovan za voditelja finančnega ministerstva, in sekcijonsšef Depretis za voditelja ministerstva za kupčijo.

Imamo tedaj za zdaj samo tri ministre in dva ali prav za prav pet voditeljev ministerstev. Dva izmed onih ministrov od manjšine, ki so pred kratkim izstopili iz ministerstva, sta spet postala ministra, in če se ne motimo, dva najzmernejša in najpravičnejša. Ali se bode to ministerstvo popolnoma sestavilo, in ali bo spravilo spravo med narodi in tako spet mir v Avstrijo? so vprašanja, na ktera se še zdaj celo odgovoriti ne more.

Državni zbor, ki je še v svojem zadnjem zdihleju napravil neke postavice, je glasoval še za adreso do cesarja in volil v delegacije. Za Galicijo, Istrijo, Gorico in Trst niso voljeni delegati, ker so vsi poslanci odšli, za Kranjsko je vendar voljen Klun in za njegovega namestnika Margheri, več Kranjcev pa tak ni bilo v zboru.

Zbor je sklenol dr. Kaiserfeld-Blagotinšek s strašno hrupečim govorom proti sedajni opoziciji, kteremu je vendar ostanek državnih poslancev strašno klical „Bravo“. Časniki vsi so nevoljno obsodili Kaiserfeldovo napadanje opozicije. K slednjemu je nagovarjal poslance, da si naj ostanejo vsi sami sebi zvesti. Tega bi ne bilo treba praviti, ker dozdej je še decemberska stranka bila zmirom sama sebi zvesta in tudi svojim napakam, kar je pokazala do zadnjega trenutka.

Gospodska zbornica je s svojo resolucijo tudi pokazala, da je zvesta sebi in svoji prijateljici, državni zbornici. Naj si le ostanete zvesti.

Zdaj se pravi, da bo de cesar razpustil državni zbor in vse deželne zборе, in da bodo v državni zbor direktne volitve; gotovega se še vendar danes celo nič ne vé, mogoče vendar je.

V ogerskem ministerstvu še je tudi zmirom kriza, in pravi se, da Lonyay, Miko in Hollan gotovo odstopijo; Eötvös pa še ostane.

Dejakova stranka gornje zbornice je pred kratkim imela privatno posvetovanje, v katerem je sklenola da hoče vložiti pri vladi spominico zastran prenarredbe gornje zbornice, v kateri spominice se nahajajo sledeče glavne točke: Velikaši (magnati) imajo samo tedaj sedež v gornji zbornici če plačujejo 300 gold. dače, viši župani nimajo sedeža v gornji zbornici, krona ima pravico imenovati eno tretino udov v gornjo zbornico.

V ogerskem državnem zboru se narodnjaki hudo pritožujejo zaradi nepravičnega oddajanja sodnijskih služeb, in da sodniki celo ne umejo jezika svojih strank. Vse kakor pri nas!

Iz Francoske se piše, da hoče Napoleon postaviti o prenarredbi ustave s splošnim glasovanjem francoskega naroda potrditi dati. Republikanci pa so proti tej nameri in pravijo, da se bo de zdaj spet glasovanje narodu napak in svobodi na škodo rabilo, kakor se je to rabilo l. 1852, ko je Napoleon dal po glasovanju svoje cesarovanje potrditi.

V Španiji je spet bila zlo krvava bitva z uporniki, zmagala je vendar vlada.

V Italiji so še zmirom veliki nemiri, republikanci strašno povsod rogovilijo in bati se je, da bo nastal v kratkem krvavi boj.

Novičar.

(Profesor g. F. Brodaška,) naš rojak iz Kranjske, je postavljen v Varaždinu za gimnazijskega ravnatelja, kjer učita že več let dva vrla kranjska Slovenca, profesorja gg. Žepič in Valjavec.

(G. Jenko Juri) je imenovan za tajnika ministerijalnega pri ministerstvu pravosodja.

(Tako se naj godi vsim nemškutarjem.) Pretekli teden je bilo v Mariboru nabiranje vojakov (rekrutiranje). Neki N., znan kot strašen nemškutar iz okolice, je bil neki dan zlo razkačen in je hudo psoval po mestu, med drugimi pa tudi rekel: Bil sem dozdej naj hujši nemškutar, bil sem zato pri vseh ferfassungstagih in povsod sem delal le samo za ferfassungstrajlarje in proti Slovencem, pa kaj imam zdaj za to hudo nemškutarijo? Mislil sem, da mi nobenega sina ne bodo k vojakom vzeli, če bom prav nemškutaril, zdaj pa so mi en dan vzeli dva. Presneta para, to imam zdaj plačilo za nemškutarenje! Tako in enako plačilo zasluži vsak nemškutar. Nemci nemškutare le samo nabirajo, kedar hočejo kaj doseči, kesnej pa jih niti ne pogledajo več in pametnejši jih celo zaničujejo in to po pravici, ker

Zadnji človek je na svetu,

Ki svoj rod za nič drži!

pravi stari pesnik.

Slovensko slovstvo.

Ravnokar je prišel na svetlo prvi snopič že prej naznane knjige „Opis in zgodovina Trsta in njegove okolice pa še marsikaj drugega o slovenskih zadevah.“ Ta knjiga bo zadržavala zgodovino našega lepega pristavniškega mesta Trsta in njene lepe okolice, v kateri živijo naši vrlji rodoljubi „Primorci“, bo toraj prav zanimiva za vsakega Slovenca. Iz prvega snopiča se že zadost jasno vidi, da bo delo izvrstno in bo zato kincalo naše slovstvo. Knjiga je pisano v lepem, lahko razumljivem jeziku tako, da ga vsak prosti kmet lahko razume. Pred čelnim listom se nahaja lepa podoba: „Slovenka iz tržaške okolice“, na sredi snopiča tudi dve lepi podobi: a) „Trst, kakoršen je bil leta 1670“ in b) „Trst, kakoršen je zdaj, to je, leta 1870“. — Tudi tiskar je svojo dolžnost storil, ker knjiga je tiskana z lepimi črkami in na lep papir.

Izdatelj, založnik in odgovorni vrednik Dr. Matija Prelog.

Vsem rodoljubom priporočamo toraj to lepo knjigo, ktera tudi celo ni draga, ker naročnina za celo leto iznese samo 80 kr., za polleta 40 kr., za četrt leta pa 20 kr. — Naročnina, ktera se mora plačati naprej, se naj pošlje g. Jožefu Godina-Verdelski-mu v Trst, izdatelju knjige.

Vabilo na naročbo.

Denašnji razvoj slovenskega naroda je očitno nanasel potrebo do pravoznanskega časnika. Namenil sem se torej na svetlo dati list pod naslovom „Slovenski pravnik“, ako se oglasi zadostno število naročnikov. List bode prinašal znanstvene članke, razsodbe vseh stopinj, odločbe raznih oblastnij, pomenke o novih postavah in sploh reči segajoče v pravosodje in upravo, tedaj v pravno življenje slovenskega državljana, da se bolje in bolje budi pravna zavest, olajša razsojanje in upravljanje, in da naš domači jezik s časoma zadobi v javnem življenju tisto veljavnost, ktera mu gre po njegovi sedANJI olikI v prid naroda in pravice.

Slovenski jezik se bo de vpeljal v javno življenje, kadar to zahteva narod sam.

Posebno mladim sodnikom, političkim uradnikom, odvetnikom, bilježnikom, županom in porotnikom se hoče sčasoma podati ročna knjiga, s pomočjo ktere bodo lahko in veseli opravljali svoja težka opravila; narod slovenski pa bo de z zaupanjem vračeval trud prvega začetka.

„Slovenski pravnik“ bo de izhajal od 1. roznika letos počenši 1. in 15. dan vsakega meseca na celi tiskani poli v veliki osmerki in velja do konca leta 2 gold. na vse strani. Naročnina se naj pošilja podpisane mu v Ljubljano ter jasno zapiše ime in poslednja pošta.

V Ljubljani konec meseca sušca 1870.

Dr. Razlag, l. r.

Letni in živinski sejmi na spodnjem Štajarskem od 14. do 24. aprila 1870.

Sejmi brez zvezdice so letni in kupčijski, z jedno zvezdico zaznamnjani (*) so živinski, s zvezdicama (**) so pa letni in živinski.

- 14. aprila pri sv. Florijanu** v lonskem okraju; v Konjicah**, na Laškem**.
- 15. „ v Braslavcah**, v vranskem okraju; v Lembergu** v konjiškem okraju.
- 15. „ Pri sv. Duhu** v Ločah, konjiškem okraju; na Muti** v marenberskem okraju; pri sv. Mariji na Gori* v ptujskem okraju.
- 20. „ Pri sv. Ilju* na Turjaku v slovenograškem okraju; pri novi cerkvi* v mureškem okraju.
- 21. „ Pri novi cerkvi** v celjskem okraju.
- 23. „ Pri sv. Jurju** v mariborskem okraju; v Konjicah**, v Nameji** v radgonskem okraju; v Kaniži* blizu Ptujja, na Marija Dobem** v kozjem okraju; v Ptujju** traja 3 dni; v Hočah** v mariborskem okraju.

Tržna cena pretekli teden.

	V Varaždinu		V Mariboru		V Celju		V Ptujju	
	fl.	k.	fl.	š.	fl.	k.	fl.	k.
Pšenice vagan (drevenka)	4	30	4	70	5	—	4	40
Rži	3	30	3	20	3	30	3	—
Ječmena	3	—	0	00	3	60	3	15
Ovsa	1	85	2	10	2	40	2	80
Turšice (koruze) vagan	3	30	3	—	2	90	2	90
Ajde	2	80	2	90	3	40	2	30
Prosa	2	70	2	40	3	50	2	30
Krompirja	1	80	1	40	1	90	1	15
Govedine funt	—	20	—	26	—	24	—	25
Teletnine	—	22	—	26	—	24	—	26
Svinjetine črsteve funt	—	26	—	26	—	24	—	26
Dry 36" trdih seženj (Klafter)	9	—	—	—	8	50	10	—
„ 18" „	—	—	5	15	0	00	—	—
„ 36" mehkih „	4	—	—	—	6	20	7	—
„ 18" „	—	—	4	—	—	—	—	—
Oglenja iz trdega lesa vagan	—	80	—	60	—	50	—	70
„ „ mehkega „	—	50	—	50	—	45	—	60
Sena cent	2	30	1	90	1	70	2	30
Slame cent v šopah	2	30	1	35	0	36	1	40
„ „ za steljo	1	80	1	—	0	85	1	15
Slanine (špeha) cent	40	—	37	00	38	—	40	—
Jajec pet za	—	10	—	10	—	10	—	10

Cesarski zlat velja 5 fl. 86 kr. a. v.

Ažijo srebra 120.35.

Narodno drž. posojilo 96.60.

Loterijske srečke.

V Graecu 9. aprila 1870: **33 70 45 84 50**

Prihodno srečkanje je 23. aprila 1870.

Z. N. St. G.

Tiskar Eduard Janžič v Mariboru.